

[Gert Petersen]

»Alle serbiske tryksager er pr. dekret forbudt på kroatisk grund. Vreme er specielt en varm vare i Zagreb, fordi bladet nyder en frihed i Serbien, som intet nyhedsorgan kender magen til i Kroatien.«

Jeg synes, at disse ting skal med ind i billedet, så man måske kunne tænke over, at sanktionerne kan gennemføres på en noget klogere måde.

Et andet eksempel på forfejlet politik: I FN-resolution nr. 838 af den 9. juni blev det besluttet at udstationere observatører langs grænsen mellem Bosnien-Hercegovina og mini-Jugoslavien for at overvåge, at der ikke sendes militært udstyr ind i Bosnien-Hercegovina. Det er en særdeles fornuftig beslutning, som vi selvfølgelig kunne støtte, men der er stadig væk ikke sket noget. O.k., det kan være, fordi Milosevic stritter imod – sådan er han jo – men hvorfor så ikke begynde med Montenegro, som også er en del af mini-Jugoslavien, som også har en lang grænse til Bosnien-Hercegovina, og hvis præsident allerede den 16. juni tilbød at tage imod sådanne observatører? Hvis der var kommet gang i foretagendet og man havde taget imod det tilbud, kunne det også indirekte have lagt et pres på Serbien. Men der er intet sket, og i stedet vælger FN nu altså – overtalt og presset af NATO, der igen er overtalt og presset af USA – at true med luftbombardementer og måske føre dem ud i livet.

Det er en glidebane, man er ude på. Det hele startede med, at FN-styrkerne skulle forsvare humanitære indsatser, og derefter skulle der måske bruges fly til at forsvare selve FN-styrkerne. Men nu taler man om at bryde belejringer, hvilket er ensbetydende med direkte krigsdeltagelse. Det er ikke sikkert, det kommer så vidt, det må erkendes. Det afhænger nu af generalsekretæren, men der udøves et ganske stærkt pres på ham.

Vi deler ikke denne tro på overvejende militære løsninger i en sådan konflikt. Og da regeringens forslag om afsendelsen af denne panserskadron – som isoleret set kunne være rimeligt – skal ses i sammenhæng med alt det, der sker nu, kan vi ikke medvirke til det forslag, men må gå imod det.

Forhåbentlig bliver det ikke til noget med disse bombeangreb. Forhåbentlig får fredsmæglerne mulighed for at gøre deres arbejde færdigt. Første del af deres fredsplan er under-

skrevet af alle tre parter; men kun hvis den følges op med tilslutning til de øvrige dele, kan der skabes fred, og først i tilfælde af fred er der mulighed for at få neddæmpet hadet og langsomt genskabe betingelserne for et fredeligt samliv mellem nationerne. Men jo længere krigen varer, desto sværere bliver den opgave, kan jeg godt garantere for.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg har fuld respekt for de motiver, der ligger bag både hr. Gert Petersens holdning og SF's beslutning. Jeg tror også, at hr. Gert Petersen vil forstå, når jeg siger, at for mig er det respektabelt at have tvivl om, hvad der er den rigtige indsats, hvor man skal sætte grænsen, og hvad der tjener et foruigtigt formål. Der er ingen lette løsninger i Jugoslavienspørgsmålet.

Når jeg alligevel har bedt om en kort bemærkning, er det, fordi jeg synes, der er et misforhold mellem det, hr. Gert Petersen siger om SF's støtte til placering af en styrke til sikring af de områder, der skal beskytte den muslimske befolkning, og det, som generalsekretæren siger i sin erklæring til Sikkerhedsrådet af den 14. juni 1993. Jeg skal prøve at citere, selv om det bliver min egen oversættelse – hr. Gert Petersen må meget gerne kontrollere bagefter – men generalsekretæren siger i sin erklæring af den 14. juni 1993:

»Da det må antages, at UNPROFOR's landstyrker ikke vil være tilstrækkelige til at modstå et koncentreret angreb mod et af de sikre områder, må der lægges særlig vægt på, at en troværdig luftangrebskapacitet står til rådighed for medlemsstaterne.«

Jeg synes, det alligevel viser noget om, hvilke overvejelser generalsekretæren har været igennem, når han overvejer, hvad der skal forstås som den nødvendige sikkerhed for de styrker, vi udstationerer nu. Og derfor synes jeg også, at det i hvert fald må indgå i SF's overvejelser at tage stilling til, om generalsekretærens frygt for, at UNPROFOR's styrker ikke kan opfylde deres mandat uden en sådan luftstøtte, er fuldstændig ufunderet.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Her er vi netop ved det, der for mig er poin-